

фокусна відстань [1, с. 227].

Якість отримання інформації за даними параметрами залежить від розмірів обстежуваної території та складності її рельєфу. В даний час основним методом обробки знімків при створенні топографічних планів земель, що рекультивуються, є метод цифрової стереофотограмметричної обробки. Якість знімків залежить від багатьох факторів: якості аерофотоплівки, якості проведення аерофотозйомки, точності наведення курсору під час зйомки, чіткості роздільної здатності сканованого зображення тощо. Тому похибка вимірювання території та координат точок знімку у свою чергу залежить від його якості.

Система здійснює повний фотограмметричний цикл обробки стереопарних зображень на персональному комп'ютері. Плани ділянок рекультивації створюються зазвичай в умовній системі координат. Тому прив'язка знімків виконується у тій самій системі координат. В результаті цифрової стереофотограмметричної обробки знімків одержують цифрову модель місцевості. Надалі цифрова модель використовується для розрахунку необхідних робіт та витрат для проведення рекультивації порушеної земельної ділянки.

Список використаних джерел

1. Костишин О. О. Организация и технология инженерных работ при рекультивации земель // Commission of Motorization and Energetics in Agriculture. — 2017. — Vol. 16, No. 4. — С. 226–232
2. Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність: Закон України від 27.07.2013 р. № 353-ХІV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14> (дата звернення: 26.02.2023).

УДК 332.334

Інвентаризація земель як основа моніторингу земель

Прокопенко Н. І., ст. викладач кафедри геодезії та землеустрою
bilanp79@gmail.com,

Щербань В. М., магістр спеціальності 193 “Геодезія та землеустрій”
Сумський національний аграрний університет

Розглянуто актуальні цілі проведення інвентаризації земельних ділянок, зроблено співставлення між інвентаризацією та проведенням моніторингу земельних ділянок.

Ключові слова: інвентаризація сільськогосподарських земель, земельна ділянка, облік земель, цільове призначення, форма власності.

Україна має значну кількість земельних ресурсів на планеті, які, згідно з чинним законодавством, є національним багатством країни. Земельні ресурси забезпечують економічну стабільність як країни загалом, а й кожного громадянина окремо, тому організація їх охорони та використання особливо актуальна для держави [1].

Велика кількість землевласників та землекористувачів на землях сільськогосподарського призначення ускладнює процес управління сільськогос-

сподарським виробництвом та потребує постійного оновлення інформації як про якісний стан земельних ресурсів, так і суб'єктний склад земельних відносин. Для внесення та оновлення інформації застосовуються інвентаризація та моніторинг.

Під інвентаризацією прийнято розуміти комплекс заходів щодо виявлення наявності, складу та характеристик стану матеріальних об'єктів, виконаних на конкретну дату, причому важливо не тільки охарактеризувати, ідентифікувати об'єкт, а й встановити кому та на якому праві він належить чи використовується.

Інвентаризація земель здійснюється на території адміністративно-територіальних утворень або на землях населених пунктів, тобто не на всій території, на відміну від моніторингу. Зазвичай інвентаризацію проводять, якщо правовстановлюючі документи на земельні ділянки відсутні або не є повними, земельні ділянки не відповідають їх фактичному місцезнаходження та площі, змінився правовласник земельних ділянок. Також інвентаризація проводиться у разі, якщо виникає загроза появи процесів, що негативно впливають на стан земель, щодо груп земельних ділянок або на окремих земельних ділянках (майново-правова інвентаризація земельних ділянок та об'єктів нерухомості при будівництві нових об'єктів нерухомості та автомобільних доріг). При проведенні реорганізації юридичної особи інвентаризація обов'язкова для складання роздільного балансу чи договору про приєднання (злиття).

Матеріали інвентаризації, затверджені в установленому порядку, — це база для складання дійсних правовстановлюючих документів, погодження та закріплення меж земельних ділянок, ведення межування та подальшого проходження державного кадастрового обліку. Державний моніторинг земель, у свою чергу, представляє собою систему спостережень за станом земель для своєчасного виявлення різних змін, їх оцінки, а також попередження та ліквідації наслідків несприятливих процесів [2].

На відміну від інвентаризації, моніторинг земель не є разовою процедурою, а характеризується систематичністю та періодичністю.

Моніторинг використання земель має на увазі спостереження за використанням земель та земельних ділянок відповідно до їх цільового призначення. При моніторингу стану земель проводиться спостереження за динамікою кількісних та якісних показників земель, у тому числі з обліком даних результатів спостережень за станом ґрунтів, їх забрудненням, захарашенням, деградацією, порушенням земель, оцінка та прогнозування змін стану земель [2].

Таким чином, інвентаризація передуює моніторингу і може бути його основою. Від якості проведення базових робіт залежатиме правильність та доцільність рішень, прийнятих на основі результатів моніторингу.

Список використаних джерел

1. Кондратенко Д. Ю. Інвентаризація земель як правова форма обліку земель // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. — 2019. — № 42. — С. 124–128.